Dosarul nr.21rji-1138/26 Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana
1-26093727-02-21rji-06102026 Judecător: Mihail Osadcii

D E C I Z I E
În numele Legii

21 octombrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru

Având în componența sa :
Președintele completului de judecată,
Judecătorul: Igor CHIROȘCA
Judecătorii: Andrei MOCANU și Adrian CLEVADA

judecând în procedură scrisă, în lipsa părților, recursul declarat de către avocatul Ulinici Mariana în interesele lui Dimitrov Andrei împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 15 septembrie 2026,

c o n s t a t ă :

1. La 22.07.2026, în adresa Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana a parvenit spre examinare demersul directorului IMSP Spitalul Clinic de Psihiatrie, Victor Furtună privind prelungirea măsurii de constrângere cu caracter medical cu ***** aplicată lui Dimitrov Andrei.

2. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 15 septembrie 2026, s-a prelungit
în privința lui Dimitrov Andrei *****, născut la *****, măsura de constrângere cu caracter medical cu *****, pe un termen de 6 luni, calcularea termenului începând cu data expirării ultimului termen aplicat.

3. Nefiind de acord cu încheierea, avocatul Ulinici Mariana în interesele lui Dimitrov Andrei a declarat recurs în termen, solicitând casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 15 septembrie 2026 și respingerea demersului directorului IMSP Spitalul Clinic de Psihiatrie.

În motivarea recursului apărarea consideră încheierea nelegală și neîntemeiată, invocând aprecierea insuficientă a materialului medical, lipsa unei motivări individualizate și încălcarea principiului proporționalității restrângerii libertății.

Principalul argument constă în faptul că necesitatea tratamentului psihiatric nu trebuie confundată cu necesitatea menținerii internării în regim de constrângere. Potrivit apărării, simpla existență a diagnosticului „schizofrenie catatonică, defect mixt” nu demonstrează că persoana prezintă în continuare un pericol care să justifice privarea de libertate și nici că tratamentul nu poate fi continuat la domiciliu, sub supraveghere ambulatorie.

Se susține că instanța s-a bazat în principal pe avizul medical din 15 iulie 2026, preluând concluzia comisiei privind necesitatea prelungirii măsurii, fără să identifice elemente actuale și concrete care să demonstreze pericolul prezentat de Dimitrov Andrei *****. Apărarea invocă lipsa unei analize a comportamentului recent, a eventualelor incidente sau manifestări agresive, a răspunsului la tratament, a evoluției bolii și a riscului de săvârșire a unor noi fapte prejudiciabile.

Totodată, recurenta arată că verificarea periodică a necesității măsurii nu poate constitui o confirmare automată a internării dispuse anterior. Instanța trebuia să examineze situația actuală a persoanei și să explice de ce împrejurările existente la momentul soluționării demersului justifică o nouă prelungire. Caracterul faptelor săvârșite în trecut nu poate reprezenta, în opinia apărării, singurul temei pentru continuarea internării.

Un alt motiv privește neexaminarea efectivă a alternativei solicitate de apărare, respectiv continuarea tratamentului la domiciliu. Se invocă faptul că instanța nu a explicat de ce această posibilitate ar fi insuficientă, deși persoana dorește să revină acasă, unde este așteptată de rude, inclusiv de mama sa în vârstă de 82 de ani. Apărarea subliniază că avizul comisiei medicale nu înlocuiește obligația instanței de a verifica îndeplinirea condițiilor juridice pentru menținerea măsurii și necesitatea restrângerii libertății.

În consecință, avocata solicită admiterea recursului, casarea încheierii, respingerea demersului de prelungire și încetarea internării cu *****, cu posibilitatea continuării tratamentului la domiciliu. Subsidiar, solicită remiterea cauzei la rejudecare pentru examinarea efectivă și individualizată a necesității menținerii măsurii de constrângere cu caracter medical

4. Art. 447 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală stabilește că, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.*

5. Părțile în proces au fost înștiințate legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Astfel, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art.319 din Codul de procedură penală privind citarea participanților la proces, instanța conform art.447 alin.(1) din Codul de procedură penală a dispus examinarea cauzei fără prezența părților la proces.

6. ***Examinând materialele prezentate, în raport cu motivele recursului declarat, ținând cont de opinia participanților la proces, Colegiul penal consideră justificată respingerea recursului, pentru următoarele considerente care urmează a fi expuse.***

7. Conform art. 437 alin.(1), pct. 4) din Codul de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs alte hotărâri penale pentru care legea prevede această cale de atac.*

8. Potrivit art. 448 alin.(1) din Codul de procedură penală, judecînd recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

9. În conformitate art.449 din Codul de procedură penală, judecînd recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menţinînd hotărîrea atacată, dacă: a) recursul este nefondat; b) recursul este depus peste termen; c) recursul este inadmisibil; 2) admite recursul, casînd hotărîrea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii: a) dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod; b) rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului; c) dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare; d) dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanţa de recurs. Adoptarea deciziei şi întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art.417 şi 418, care se aplică în mod corespunzător. Trimiterea la rejudecare a cauzei poate fi dispusă o singură dată. În cazul în care după rejudecarea cauzei eroarea judiciară nu a fost corectată de instanţa de fond, instanţa de recurs înlătură omisiunile la judecarea recursului.

10. Subsecvent normei citate, instanţa de recurs, în conformitate cu prevederile art.449 alin.(1), pct.1), lit. a) din Codul de procedură penală, *respinge recursul ca fiind nefondat şi menţine hotărârea atacată.*

11. Conform art.469 din Codul de procedură penală, la executarea pedepsei, instanţa de judecată soluţionează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărîri, şi anume: 1) liberarea condiţionată de pedeapsă înainte de termen (art.91 din Codul penal); 2) înlocuirea părţii neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blîndă (art.92 din Codul penal); 3) liberarea de la executarea pedepsei penale a persoanelor grav bolnave (art.95 din Codul penal); 4) amînarea executării pedepsei pentru femeile gravide şi persoanele care au copii în vîrstă de pînă la 8 ani (art.96 din Codul penal), anularea amînării executării pedepsei de către acestea, liberarea lor de pedeapsă, înlocuirea pedepsei sau trimiterea pentru executare a pedepsei neexecutate; 5) reabilitarea judecătorească (art.11^2 din Codul penal); 6) schimbarea categoriei penitenciarului (art.72 din Codul penal); 7) înlocuirea amenzii cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau închisoare (art.64 din Codul penal); 8) înlocuirea muncii neremunerate în folosul comunităţii cu închisoare (art.67 din Codul penal); 9) anularea condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei sau, după caz, a liberării condiţionate de pedeapsă înainte de termen, cu trimiterea condamnatei pentru executarea pedepsei neexecutate (art.90 şi 91 din Codul penal); 10) căutarea persoanelor condamnate care se ascund de organele care pun în executare pedeapsa; 11) executarea sentinţei în cazul existenţei altor hotărîri neexecutate, dacă aceasta nu a fost soluţionată la adoptarea ultimei hotărîri; 12) computarea arestării preventive sau a arestării la domiciliu, dacă aceasta nu a fost soluţionată la adoptarea hotărîrii de condamnare; 13) prelungirea, schimbarea sau încetarea aplicării măsurii de constrîngere cu caracter medical alienaţilor (art.101 din Codul penal); 13^1) internarea forţată într-o instituţie ftiziopneumologică (art.96^1 din Codul penal); 14) liberarea de pedeapsă sau uşurarea pedepsei în temeiul adoptării unei legi care are efect retroactiv ori ameliorarea, în alt mod, a situaţiei (art.10 şi 10^1 din Codul penal), precum şi excluderii din hotărîrea de condamnare a unor capete de acuzare dacă persoana condamnată a fost extrădată; 15) liberarea de pedeapsă în temeiul actului amnistiei sau stingerea executării pedepsei (art.295 din Codul de executare); 16) liberarea de executare a pedepsei în legătură cu expirarea termenelor de prescripţie ale executării sentinţei de condamnare (art.97 din Codul penal); 17) explicarea suspiciunilor sau neclarităţilor care apar la punerea în executare a pedepselor; 17^1) constatarea condiţiilor de detenţie a condamnaţilor; 18) alte chestiuni prevăzute de lege care apar în procesul executării pedepselor de către condamnaţi.

12. Verificând legalitatea și temeinicia încheierii primei instanțe, Colegiul penal conchide că, judecătorul fondului întemeiat și justificat a admis demersul IMSP Spitalul Clinic de Psihiatrie, cu privire la prelungirea măsurii de constrângere cu caracter medical cu ***** aplicată lui Dimitrov Andrei.

13. Colegiul penal constată că, prin sentinţa Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16.10.2024, Dimitrov Andrei a fost absolvit de răspundere penală pentru săvîrşirea faptelor penale prevăzute de art. 155 alin.(1), art.186 alin.(1) din Codul Penal, în stare de iresponsabilitate, cu aplicarea în privinţa numitului a măsurii de constrângere cu caracter medical - internarea într-o Instituţie Psihiatrică, cu *****.

14. Potrivit avizului medical din 15.07.2026, constată că Dimitrov Andrei, suferă de „ *****, prin urmare comisia pledează pentru prelungirea tratamentului prin constrângere cu ***** pe un termen de 6 luni.

15. Colegiul penal reţine că, avizul comisiei medicale de specialitate a fost expus într-un mod suficient de clar şi complet, care nu trezeşte îndoieli asupra temeiniciei şi obiectivităţii acestuia.

16. Aici, instanța de recurs subliniază că, măsurile de constrângere cu caracter medical nu sunt pedepse penale. Cu toate acestea, ele se prezintă ca mijloace statale de constrângere, deoarece sunt aplicate indiferent de dorinţa persoanei bolnave şi a rudelor apropiate. Prelungirea acestor măsuri are o legătură nemijlocită cu limitarea drepturilor şi libertăţilor cetăţenilor şi din aceste considerente se instituie, se modifică şi se anulează de către instanţa de judecată. Concomitent, pentru soluționarea chestiunii respective ca reper urmează de luat în considerație raportul de examinare medicală a persoanei în privința căreia se solicită de a aplica o astfel de măsură de constrângere cu caracter medical.

17. În temeiul art. 501 alin.(1) din Codul de procedură penală, instanța de judecată periodic, dar nu mai rar de o dată la 6 luni, verifică necesitatea continuării aplicării măsurilor de constrângere cu caracter medical. Totodată, alin. (4) și (5) al aceluiași articol prevede că, cererea de verificare, încetare sau schimbare a măsurilor de constrângere cu caracter medical o poate depune persoana care a fost declarată iresponsabilă, rudele ei apropiate, precum și alte persoane interesate. În cazurile acestea, instanța cere de la organele respective de ocrotire a sănătății aviz motivat referitor la starea sănătății persoanei în privința căreia s-a depus cererea. Chestiunile menționate în acest articol se soluționează de instanța care a dat încheierea de aplicare a măsurii de constrângere cu caracter medical sau de instanța de la locul unde se aplică această măsură, în condițiile prevăzute în art.470 și 471.

18. Potrivit art. 20 alin. (2) din Legea nr. 1402 din 16.12.1997 privind sănătatea mentală, stabilirea diagnosticului afecțiunii psihice și recomandarea tratamentului țin de competența exclusivă a medicului psihiatru sau a comisiei de medici psihiatri.

19. Prevederile art. 22 alin. (4) lit. a) din Legea pre citată, stabilesc că, examenul psihiatric poate fi efectuat fără consimțământul persoanei sau al reprezentantului ei legal în cazul în care aceasta săvârșește acțiuni ce servesc drept temei pentru presupunerea unor tulburări psihice grave, care condiționează pericolul nemijlocit pentru sine sau pentru cei din jur.

20. Subsecvent, instanța de recurs reiterează că, potrivit Hotărârii Plenului CSJ nr. 23 din 12.12.2005 „Cu privire la respectarea legislaţiei în cazurile despre aplicarea, schimbarea, prelungirea şi revocarea măsurilor de constrângere cu caracter medical”, instanţa de judecată la aplicarea, schimbare și prelungire măsurii menţionate trebuie să se bazeze pe concluziile experţilor despre starea psihică a bolnavului şi pe datele stabilite în instanţă privind circumstanţele şi caracterul acţiunilor săvârșite (pericolul faptei comise, metodele de săvârșire, gravitatea consecințelor survenite etc.).

21. Instanța de recurs, verificând legalitatea și temeinicia încheierii contestate prin prisma motivelor invocate în recurs și a materialelor cauzei, constată că soluția primei instanțe este legală și întemeiată, fiind adoptată cu respectarea prevederilor art. 101 Cod penal și art. 501 Cod de procedură penală. Contrar susținerilor apărării, s-a examinat toate circumstanțele relevante pentru soluționarea demersului, a administrat și apreciat probele prezentate în conformitate cu principiul liberei aprecieri a probelor și a ajuns în mod justificat la concluzia că, la momentul examinării cauzei, persistă necesitatea prelungirii măsurii de constrângere cu caracter medical sub formă de ***** în privința lui Dimitrov Andrei.

22. Instanța de fond a reținut în mod justificat că acest aviz este clar, complet și obiectiv, neexistând elemente care să pună la îndoială concluziile specialiștilor. În lipsa unui aviz medical al comisiei competente care să recomande încetarea sau schimbarea măsurii de constrângere, simpla opinie a apărării privind existența unei evoluții favorabile a stării de sănătate nu este suficientă pentru a răsturna concluziile specialiștilor și nici pentru a demonstra că au încetat temeiurile care au justificat aplicarea măsurii.

23. Argumentul apărării privind posibilitatea continuării tratamentului la domiciliu nu poate fi reținut la această etapă, întrucât necesitatea îngrijirilor medicale trebuie apreciată în raport cu starea psihică actuală a persoanei și cu forma de supraveghere recomandată de specialiști. Avizul comisiei medicale indică necesitatea continuării tratamentului în condiții de internare cu *****, iar dorința lui Dimitrov Andrei ***** de a reveni acasă și existența sprijinului familial, deși relevante, nu demonstrează că tratamentul ambulatoriu ar putea asigura în prezent controlul corespunzător al bolii și prevenirea riscurilor asociate acesteia. În lipsa unor date medicale care să susțină posibilitatea trecerii la tratament la domiciliu, această alternativă rămâne insuficient fundamentată, fără ca familia să poată substitui, prin simpla sa disponibilitate, supravegherea medicală apreciată ca necesară de comisia de specialitate.

24. Prin urmare, instanța de recurs menține prelungirea măsurii de constrângere cu caracter medical, constatând că aceasta rămâne justificată în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei și cu profilul procesual al alienatului, cea ce necesită a fi respins recursul cu menținerea încheierii ca fiind legală și întemeiată.

25. În baza art.448, 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, –

D E C I D E:

Respinge, ca nefondat recursul declarat de avocatul Ulinici Mariana în interesele lui Dimitrov Andrei, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 15 septembrie 2026, și menține această încheiere fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului
Judecătorul ***Igor CHIROȘCA***

Judecătorul ***Andrei MOCANU***

Judecătorul ***Adrian CLEVADA***